

Sobota 17 września 1938 r.

Długa narada Chamberlaina z Hitlerem

Angielski premier wróci do Niemiec za kilka dni po konferencji w Londynie z premierem Francji

MONACHIUM. Na lotnisku w Oberwiesefeld, wspólnie udekorowanym flagami hitlerowskimi i brytyjskimi, zebrał się około 100.000 tłum publiczności w celu powitania przybywającego premiera Chamberlaina.

O godz. 2 m. 30 osiadł na lotnisku lśniący, srebrny, dwumotorowy samolot, należący do British Airways. Pierwszy wysiadł z samolotu premier Chamberlain, którego natychmiast powitał ambasador Henderson. Z wyglądu premiera Chamberlaina widać, że zniósł on znakomicie pierwszy w swoim życiu lot.

Po powitaniu przez obecne na lotnisku osobistości, premier Chamberlain przeszedł do pięknie udekorowanego barwami narodowymi brytyjskimi i niemieckimi salonu recepcyjnego, gdzie przywitał go gauleiter minister Wagner, który następnie razem z ministrem Spraw Zagranicznych Rzeszy von Ribbentropem odprowadził premiera Chamberlaina na peron kolejowy, gdzie oczekiwał pociąg nadzwyczajny.

Cały dworzec kolejowy przepełniony był olbrzymim tłumem publiczności, która zgromadziła premierowi brytyjskiemu

Dalsze depeche na str. 3-ej i 6-ej

serdeczną owacją. Na krótko przed odejściem pociągu przybył namiestnik Bawarii gen. von Epp celem powitania dostojnego gościa.

O godz. 13 m. 16 pociąg nadzwyczajny ruszył powoli w kierunku Berchtesgaden.

Premier Chamberlain przybył parę minut przed godziną 16:00

specjalnym pociągiem kanclerza Hitlera na dworzec w Berchtesgaden.

Po krótkim pobycie w Grand Hotelu udał się prem. Chamberlain w towarzystwie dr. Meisnera i mjr. Schmundta do rezydencji kanclerza Hitlera.

(Dokończenie na str. 6-ej).

Sudety chcą wrócić do Rzeszy

Uroczysta proklamacja Henleina, przewodcy Niemców sudeckich

EGER. Przewódca Niemców sudeckich Konrad Henlein wydał następującą proklamację:

Rodacy! Obdarzony waszym zaufaniem i świadomy przyjętej odpowiedzialności stwierdzam wobec całego świata, że system prześladowań stosowany przez naród czeski przy pomocy karabinów maszynowych, samochodów pancernych i czołgów w stosunku do bezbronnym Niemców sudeckich osiągnął punkt kulminacyjny.

Naród czeski dowiódł tym samym całemu światu, że współżycie z nim w jednym państwie stało się ostatecznie niemożliwe. Doświadczenia 20-letniego panowania przemocy, a zwłaszcza krwawe ofiary ostatnich dni nakładają na mnie obowiązek złożenia następującego oświadczenia:

1) W roku 1919 zostaliśmy z pominięciem uroczyste nam przyręconego prawa samostanowienia, wbrew naszej woli

wcieleni do państwa czeskiego.

2) Nie rezygnując nigdy z prawa samostanowienia usiłowałam, ponosząc najcięższe ofiary, zapewnić swą egzystencję w państwie czeskim.

3) Wszelkie usiłowania skłonienia narodu czeskiego i mężów za ten naród odpowiedzialnych do uczciwego i sprawiedliwego porozumienia, rozbiły się o ich nieprzejednaną żądzę zniszczenia.

W tej godzinie sudecko - nie

mieckiej niedoli staje przed wami, narodem niemieckim oraz całym cywilizowanym światem i oświadczam:

CHCEMY ŻYC JAKO WOLNI NIEMCY! CHCEMY MIEC ZNOWU POKÓJ I PRACĘ W NASZEJ OJCZYZNIE! CHCEMY POWRÓCIĆ DO RZESZY! BOŻE, BŁOGOSŁAW NAM W WALCE O SŁUSZNA SPRAWĘ!

Węgrzy przyłączają się do żądań Niemców

i domagają się oderwania ziem węgierskich od Czechosłowacji

BUDAPESZT.— Cała prasa węgierska żąda jednogłośnie plebiscytu na terytoriach węgierskich

Republiki Czechosłowackiej. Terytoria te, rozciągające się wzdłuż granicy czechosłowackiej, zamieszkuje według statystyk czeskich, ponad 700 tysięcy Węgrów, podczas kiedy w rzeczywistości — jak twierdzi prasa węgierska — znajduje się tam ponad milion Węgrów, stanowiących jednolitą grupę narodowościową.

„Pestí Ujság” oświadcza, iż tym, od 20 lat ciężko wypróbowanym Węgrom musi być dana możliwość rozstrzygnięcia o swoim losie przez plebiscyt.

Rzymski korespondent tego dziennika jest zdania, że artykuł Mussoliniego posiada bardzo duże znaczenie dla losu Węgrów, zamieszkałych w Czechosłowacji.

BUDAPESZT. Węgierska Liga Rewizjonistyczna wysłała wczoraj do Mussoliniego, Hitlera, Daladiera, Chamberlaina i min. Becka jednobrzmiące telegramy następującej treści:

„Węgierska Liga Rewizjonistyczna składa w tej krytycznej godzinie dla Europy i całego świata hołd wysiłkom Jego Eks-

celencji, dokonanych dla utrzymania pokoju, i pozwala sobie zwrócić uwagę Jego Ekscelencji na położenie mniejszości węgierskiej w Czechosłowacji

Liga domaga się w imieniu całego narodu węgierskiego i w interesie utrzymania pokoju węgierskiego i światowego natychmiastowego przywrócenia prawa samostanowienia narodu o sobie — plebiscytu na obszarze oderwanym od Węgier i przyłączonym do Czechosłowacji.

(-) Herczeg — prezes.

Piłsudski - Chamberlain

Angielski premier poszedł śladem Wielkiego Marszałka

W historii Anglii bywały już wydarzenia tak niezwykle, że w innych krajach i w innych państwach byłyby nie do pomyślenia.

W XVIII w. Fryderyk II, król pruski, prowadził wojnę z całą Europą. Pomagała mu w tym Anglia — ale w pewnym momencie parlament angielski, Izba Gmin, chciała tę pomoc przerwać. Premierem Anglii był wówczas Pitt starszy — tak zwany w przeciwstawieniu do syna, który też był premierem i w historii Anglii nazywa się Pitt wielki — otóż Pitt, lord Chatham, człowiek ciężko chory, kazał się w łóżku zawieźć do gmachu Izby Gmin, gdzie wygłosił dwugodzinną mowę za udziałem Anglii w wojnie po stronie Prus. W kilka godzin później zmarł, ale Izba Gmin jednogłośnie uchwaliła wszystko, czego chciał premier Anglii.

A teraz premier Anglii — siedemdziesięcioletni Neville Chamberlain — poleciał samolotem do Hitlera, człowieka zaledwie pięćdziesięcioletniego — ażeby ocalić pokój świata, ażeby 2 miliardy ludzi, żyjących na świecie,

ocalić przed wszystkimi okropnościami wojny. Jaki będzie wynik spotkania Chamberlaina z Hitlerem nikt nie wie i nawet nie warto tego przesądzać.

Ale jedna rzecz jest pewna.

Anglia stoi przy swoim premierze. Anglia ma poczucie honoru i dumy swego państwa. Pierwszy człowiek w Anglii to król — a po królu premier czyli jak się w Anglii mówi pierwszy minister Jego Królewskiej Mości. Jeżeli premier Chamberlain wróci z wizyty u Hitlera zadowolony — cała Anglia będzie zadowolona. Jeżeli jednak wróci obrażony — to obrażona będzie nie tylko Anglia, ale i całe wielkie imperium angielskie.

Prawdopodobnie, gdy czytelnicy będą czytać te słowa, będzie już wiadomy wynik rozmów Chamberlain — Hitler. Ale inne rzeczy są jeszcze ważniejsze. Taką rzeczą, którą dziś w obronie pokoju robi Chamberlain — zrobił kilka lat temu Wielki Marszałek Polski Józef Piłsudski, gdy pojechał do Genewy, ażeby ocalić Litwę — przed niedorzeczną wojną z Polską.

Pokoju rozbiór Czechosłowacji

zaleca Mussolini w swym artykule

RZYM. Zdecydowane oświadczenie Mussoliniego, który wystąpił z tezą przeprowadzenia plebiscytu wśród ludności niemieckiej, węgierskiej, słowackiej i polskiej, zamieszkałych w Czechosłowacji, wywołało wielkie wrażenie w kołach politycznych.

Włochy — pisze „Giornale d'Italia” — uważają, że istnieje tylko jedyne możliwe rozwiązanie zagadnienia czechosłowackiego, jakie w głównych zarysach było przedstawione w liście do Runcimana, ogłoszonym w „Popolo d'Italia”, w którym łatwo jest odnaleźć myśl i rękę Mussoliniego.

Dziennik podkreśla ustęp, w którym jest mowa, iż należy ogłosić plebiscyt dla wszystkich

mniejszości w Czechosłowacji: niemieckiej, węgierskiej, słowackiej i polskiej.

Istnieją strefy — stwierdza list Mussoliniego — które muszą być odłączone. Istnieją również strefy, gdzie elementy narodowościowe w ten sposób są

Parlament Anglii będzie wkrótce zwołany

LONDYN. Według agencji Reutersa, obecnie jest już zeczą ustaloną, że parlament będzie zwołany przed terminem postanowionym uprzednio t. j. przed 1 listopada. Zawiadomienia o zwołaniu parlamentu będą rozesłane posłom zaraz po powrocie Chamberlaina z Rzeszy Niemieckiej.

przemieszane, iż wyraźne przecięcie byłoby niemożliwe. W tych strefach mógłby być wprowadzony ustrój kantonalny.

„Giornale d'Italia” dodaje, że rezultaty tej operacji chirurgicznej polegałyby na tym, iż terytorium obecnej Republiki Czechosłowackiej byłoby zredukowane prawie do połowy. Dziennik zauważa, iż rozwiązanie zagadnienia w sposób proponowany przez Mussoliniego, jest nieuniknione i jest jedynym rozwiązaniem, które może uratować pokój. Należy je rozpatrywać w świetle rzeczywistości i konieczności.

Nadszedł czas — pisze dziennik — by powiedzieć, że Czechosłowacja nie jest konieczna dla pokoju i ładu w Europie.

Nasz wielki konkurs filmowy

Dziś w głosowaniu prowadzi Wiesia Świątnicka (Nr. 4)

Pierwsze obliczenie głosów, jakie napłynęły w ciągu dwóch dni głosowania dało następujący rezultat:

- Nr. 1 — 28 głosów
- „ 3 — 49 „

Kalendarz dnia

SOBOTA

17 WRZEŚNIA

Stygm. św. Franciszka.
Słowiański: Drogoślaw.
Słońca wsch. 5.12 zach. 17.48.
Księżyc wsch. 22.20, zach. 13.41

KRONIKA HISTORYCZNA

- 1253. Akt kanonizacji św. Stanisława.
- 1374. Pakt koszycki przyznaje tron córkom Ludwika Węgierskiego.
- 1462. Zwycięstwo nad Krzyżakami pod Puckiem.
- 1600. Hetm Potocki bije Moskali pod Cudnowem.
- 1794. Klęska Sicrakowskiego nad Bugiem.
- 1869. Zmarł pisarz Józef Korzeniowski.
- 1915. Niemcy zajmują Wilno.

PRZYSŁOWIA LUDOWE:

Wieżniowa słońca.
Miarka deszczu, korzec błota.
RADY PRAKTYCZNE:
Pracę wlniane rzeczy w wodzie z amoniakiem (na 15 litrów 10 gramów amon.), a materiał nie kurczy się.

Poradnia życiowa Rolfa Nelsona

Pomorzanie 156. Jest Pan z natury bardzo porywczy i radzę Panu koniecznie się opanować, gdyż wyczuwam tragedię na tle sporów rodzinnych o majątek. Groźba czy też prośba wiem, że bracia nie ustąpią i nie dadzą Panu więcej aniżeli ojciec Panu zapisał. Wiem że czuje się Pan pokrzywdzony, przyznaję, że ojciec kierował się jedynie większą sympatią, ale przecież szkoda niszczyć sobie życia i przez mściwość dostawać się do więzienia na dłuższy okres. Po wyjściu z więzienia nawet majątek Panu nie pomoże, zawsze Pan będzie wytykany palcami i traktowany inaczej aniżeli ludzie, którzy mają za sobą nieskazitelną przeszłość. Jeszcze raz przestrzegam Pana i radzę odrzucić wszelkie złe myśli, którymi jest obecnie Pański umysł zaprzątnięty.

UPAŁY!

Sukienka Ci się zniszczyła pod pachami? Ręce masz wilgotne? Nogi Ci się pocią? Nie martw się i stosuj „DINOL” — płyn przy poceniu pach i stosuj „DINOL” — proszek przy poceniu nóg

Na małej wokandzie...

Biedny koń

czyli: „O ludziach i zwierzętach”

(A.E.) — Szanowane panie Bromberg — uśmiechał się do telefonu pan Zielonylas. — Co słychać u pana?
— Dziękuję. Stara bieda. A co słychać na mieście?
— Nic nowego. Tylko Kona oszukali. Kupił sobie niedawno konia, to już kona.
— Kto?
— Kona koń.
— Nie rozumiem co pan mówi — zdziwił się pan Bromberg.
— Konia koń? Jak to może być?
— Nie konia, tylko kona. Po widziałem: koń kona.
— Oj, niedobrze mi się robił Biedny Kon! Dlaczego on kona? Przecież wczoraj był zdrow jak ryba?
— Kon nie kona! Tylko koń kona. Kona koń Kona!
— Kona Kon i kona?! Jak długo to już trwa?! Przecież niedawno go widziałem?!
— Kogo?!

— Kona! Oj, panie Zielonylas, może to jakaś pomyłka? O którego Kona panu chodzi?
— O Samuela Kona.
— O tego z okiem?
— Nie. O tego z nosem.
— Oj, nie mogę! — Samuel Kon! Taki przyzwoity człowiek i kona!
— Kon nie kona! — wrzasnął pan Zielonylas.
— Tylko?
— Tylko koń kona! Nie rozumiesz pan? Kona koń! Koń Kona kona!
— Kon konia kona?
— Pan Zielonylas jęknął.
— Nie. Nie Kon konia. Tylko koń Kona. Tylko pan nie wiesz, jak ja żelim że to nie pan Kona, tylko ten biedny Kona koń.
Za powyższe oświadczenie stanął pan Zielonylas przed sądem. Sąd jednak nie dopatrzył się w tym żadnych cech obrazy i oskarżonego uwolnił.

- 6 — 3
- 8 — 12
- 13 — 13
- 23 — 7
- 29 — 8
- 33 — 52
- 36 — 2
- 42 — 19
- 47 — 93
- 49 — 18
- 2 — 18
- 4 — 105

- 7 — 8
- 9 — 1
- 14 — 18
- 28 — 85
- 31 — 73
- 34 — 19
- 40 — 8
- 45 — 34
- 48 — 12

A zatem, dziś na pierwsze

szym miejscu znajduje się Wiesia Świątnicka ze 105 głosami.

A teraz podajemy drugą i ostatnią listę kandydatek, wyróżnionych przez Komisję Kwalifikacyjną.

DRUGA LISTA ODZNACZONYCH KANDYDATEK PRZEZ KOMISJĘ KWALIFIKACYJNĄ

Irenka Ardmar, W-wa; Krysta Walocho, W-wa; Krysta Chmielek, Kraków; Irusia Glowacka, Pruszków; Alicja — Stanisława C. W-wa; Frania Delak, W-wa; Lidia Dajnowska, W-wa; Małgorzata Górka, W-wa; Halinka Łątkowska, W-wa; Władysława Roślum, W-wa; Liliana Urbanska, W-wa; Henia Bartczakówna, W-wa; Złota Makusówna, W-wa; Krysta Ciepłńska, W-wa; Halina Bargielska, Pruszków; Hanka Starzew-

ska, Wocho pod W-wą; Gucia Horowicz, W-wa; Władysława Sosnałówna, Pruszków; Anna Polatkiewiczówna, Piaseczno — Zalesie; Henryka Sydney, Zyrardów; Irena Rozenberg, Aleksandrów; Irka Dmochowska, W-wa; Krysta Madrzycka, Piaseczno; Melania Dąbrowska, W-wa; Felicia Zwierzchewska, W-wa; Jagódka Wiśniewska, Legionowo; Danuta Sacewiczówna, Grodzisk; Felicia Wiśniewska, Gdynia; Marysia Markiewiczówna, Wilno; Irka Janicka, Kraków; Złotka Osiańska, Błonie; Elżbietka Martynowska, gm. Zagórze; Władysława Dudzikówna, Kraków.

Powtarzamy, że fotografie tych kandydatek zostały przesłane do zainteresowanych wytwórni filmowych, które, gdy zajdzie potrzeba, zrobią z nich

odpowiedni użytek. Nie jest więc wykluczone, że niezależnie od naszego konkursu i plebiscytu, niejedna z kandydatek może otrzymać zaproszenie do próbnych zdjęć filmowych.

Wielki Konkurs Filmowy

w związku z filmem „MACIERZYŃSTWO”

KUPON

Oddaję swój głos na

Nr. ....

PRZY CIERPIENIACH wzdęcia, żołądka, kiszek, nerek lub pęcherza stosuje się **SOK**

ŚWIĘTOJAŃSKIEGO Ziela Magistra EDWARDA GOBIEGA, Warszawa, Miodowa 14.

Apteki i drogerie.

Przygoda miłosna sułtana spowodowała konflikt z... Anglikami

Jego wysokość sułtan Ibrahim znowu dał o sobie słyszeć. Przed kilkoma tygodniami wśród Anglików zamieszkujących rezydencję sułtana powstało wielkie poruszenie, gdy dowiedziano się, że sułtan przepędził swoją żonę Szokotkę z pochodzenia. Sułtan Ibrahim jest władcą w państwie mahometańskim i uważa, że każdej chwili może się ożenić i rozwiódź zgodnie z przepisami jego religii i tradycjami swego kraju.

Brytyjska administracja, która dba, aby w Johore panował porządek, była innego zdania i stosunki między nią a sułtanem stały się bardzo napięte.

Sułtan jednak nie zmienił swojego postanowienia, nie wypuścił żony do pałacu i szkółki, której sułtan ofiarował znaczne odszkodowanie, spakował rzeczy i opuścił Johore. Sułtan chcąc załagodzić jakość nieprzyjemną sprawę, ofiarował 500.000 funtów na rozbudowę Singapore i jego miłosna przygoda poszła wkrótce w niepamięć. Ale gdy sułtan sprządził do Johore na miejsce swej poprzedniej żony, która była zwykłą biuralistką Lidie Hill, piękną tancerkę, wyczerpała się cierpliwość Anglików i wypowiedzieli sułtanowi otwartą wojnę.

Piękna Lidia, córka podoficera brytyjskiej marynarki, ożenowała kochliwego władcy wschodniego, jak tylko ujrzał ją na deskach scenicznych wytwornego kabaretu londyńskiego Grosvenor House. Po przedstawieniu sułtan wysłał do niej zaproszenie, prosząc, aby przybyła do niego do Johore. Zaproszenie to zostało przyjęte i Lidia wraz z matką udały się na wschód pełne nadziei.

W Johore przybyły zostały wprawdzie przyjęte przez sułtana z wielką radością, mimo to że Lidia czuła się nieswojo w Johore. Kolonia angielska odnosiła się do niej wręcz wrogo, a administracja brytyjska ogłosiła bojkot towarzyski sułtana. Postanowiono, że ani jeden członek brytyjskiej kolonii nie przyjmie zaproszenia sułtana i nie odwiedzi go.

Sułtan nie przejął się tym zbyt i chcąc uprzyjemnić czas swej ukochanej, zaprosił do swej rezydencji piękną tancerkę z Singapore. Anitę. Gdy administracja brytyjska w Johore dowiedziała się o tym, wysłał depeszę do tancerki, radząc jej, aby odrzuciła to zaproszenie. Tancerka nie chcąc zadziierać z władzami brytyjskimi, zastosowała się do tej rady i zaproszenia nie przyjęła.

Tymczasem pobyt w Johore stał się dla Lidii każdym dniem nieznośniejszy i postanowiła opuścić rezydencję sułtana, aby udać się do Europy. Sułtan błagał ją, aby pozostała. Lidia jednak nie chciała się na to zgodzić. Zakłopotany sułtan nie mogąc zatrzymać w Johore ukochanej, musiał się z nią

rozstać i za wszelkie doznane przez nią przykrości ofiarował jej wspaniałe klejnoty.

Po wyjeździe Lidii sułtan zabrał się do Anglików. Jest on wprawdzie wielkim przyjacielem Wielkiej Brytanii, ale sposób zachowania się Anglików w jego państwie i mieszanie się do nieswoich spraw, oburzyło go do głębi i zerwał z nimi wszelkie stosunki.

Przed wszystkim nie przyjmie angielskiego gubernatora, Sir Sentona Thomasa i gdy ten w dzień urodzin królowej wydał u siebie przyjęcie, sułtan udał się do kina. Ponadto wydał kilka zarządzeń, które dotkliwie dają się we znaki Anglikom.

Od lat pozwalał na części terenów otaczających jego pałac grać Anglikom w golfa, poza tym w jego ogrodach mogły dzieci angielskich rodzin bawić się swobodnie. Obecnie sułtan zabronił Anglikom wchodzić do jego ogrodów, a na terenach do golfa zaczął zasiać krzewy i drzewa.

Anglicy w Johore byli dożywego oburzeni tymi zarządzeniami i w w miejscowym klubie odbyli protestujące wiece. Sułtan jednak nie przejął się tym. Oświadczył, że w Johore nie będzie się już grało w golfa i wyjechał do Europy.

W jego państwie krąży plotka, że udał się do Europy za piękną Lidie, za którą silnie tęskni.

Niezwykła lampa

Na zjeździe angielskich inżynierów zatrudnionych w elektrowniach, który niedawno odbył się w Bournemouth, pan J. M. Aldington wygłosił niezwykle ciekawy referat o pracach przeprowadzanych obecnie w laboratoriach zakładów Siemens nad lampą, która daje światło 20.000 świec na jeden centymetr kwadratowy. Dla porównania referent zaznaczył, że słońce daje światło 150.000 świec na jeden centymetr kwadratowy. Jeśli uda się wyprodukować tego rodzaju lampę, można ją było zawiesić na wysokości jednego kilometra i za jej pomocą oświetlić całe miasto. Miałoby to również kolosalne znaczenie podczas wojny. W razie bowiem ataku powietrznego można było zgasić lampę i za jednym zamachem pogrzybić całe miasto w ciemnościach.

Z. LIRSKI

GDZIE MOJ MAŻ?

TRAGICZNE DZIEJE TROJGA LUDZI, RZUCONYCH NA FALE LOSU

Było to wiosną 1914 roku. Pewnego dnia Wanda Biernacka obudziwszy się z rana stwierdziła z przerażeniem, że jej męża, Józefa nie ma w domu. Wszczęła energiczne poszukiwania, które nie dały żadnego wyniku. Józef znikł jak kamień w wodzie.

W tym czasie Wanda spotkała swego dawnego adoratora, Jana Siwka, który od czasu jej zamążpójścia unikał jej, chcąc w ten sposób o niej zapomnieć. Ale obecnie gdy ją spotkał, w sercu jego odżyła z dawną siłą miłość do Wandy.

Pewnego dnia w prasie pojawiła się wiadomość, że w lesie wawerskim znaleziono zmasakrowane zwłoki nieznanego mężczyzny. Wanda udała się do prosektorium i stwierdziła, że to zwłoki jej męża. W drodze powrotnej z prosektorium zrodziło się w jej umyśle podejrzenie, że Jan jest zabójcą Józefa. Toteż gdy podczas przesłuchania zapytano ją, czy ktoś nie odgrażał się mężowi z jej powodu i czy nie był o nią zazdrosny Wanda została wytrącona z równowagi tym pytaniem.

To wydało się podejrzanemu sędziemu śledczemu, który przyparzył ją do muru, zmusił do podania nazwiska i adresu Jana.

Jana Siwka sprowadzono do urzędu śledczego. Podczas przesłuchania sędzia śledczy nabrał przekonania, że Jan rzeczywiście zabił Józefa Biernackiego, i kazał go aresztować.

Po kilku dniach policja przeprowadziła dokładną rewizję w mieszkaniu Jana. Nie znaleziono tam nic podejrzanego. W jednej z szuflad natknięto się tylko na stos listów, które zabrano ze sobą.

Wśród tych listów znajdował się jeden, który napisał do Józefa, ale którego nie wysłał. I list ten pozostał w szufladzie. Obecnie list przetłumaczony na rosyjski leżał na biurku sędziego śledczego. Treść jego była następująca:

„Józefie! Za dwa tygodnie odbędzie się twój ślub. Wiesz, że kocham Wandę do szaleństwa, że nie mogę bez niej żyć. Nie wiem, czy ją kochasz tak silnie jak ja, z tego względu żądam, abyś zerwał z nią...”

„Nie będę mógł obojętnie przyglądać się temu, jak pobierasz się z kobietą, którą ubóstwiam. Może dojdzie do straszliwej tragedii... Piszę ten list, znajdując się w stanie wielkiego podniecenia... Ostrzegam cię Józefie... Zerwij z Wandą...”

„Jeśli nawet ożenisz się z nią, to długo nie będziesz szczęśliwy... Szczęście bowiem budowane na cudzym nieszczęściu nie trwa nigdy długo...”

Jan”.

Gdy sędzia śledczy zaznajomił się z treścią listu, jego przekonanie o winie Jana jeszcze bardziej się potęgowało i kazał osadzić go na Pawiaku w pojedynczej celi.

Na pogrzebie zabitego, którego zwłoki znaleziono w wawerskim lesie, nie było Jana, z tej prostej przyczyny, że siedział w więzieniu.

Za trumną szło mnóstwo ludzi. Na pogrzeb przyszli niemal wszyscy współpracownicy firmy Osieckiego, Józefa znajomi i przyjaciele. Jedynym tematem rozmów było oczywiście aresztowanie Jana Siwka.

— Czy był on zdolny do dokonania tak straszliwego czynu? Dziwiono się powszechnie. — Czy to możliwe?

— A co sądzi o tym Wanda? — pytali inni. — Przecież był to jej dobry znajomy.

Wanda szła za trumną skamieniała z bólu. Myślała o tym, co powiedział jej na kilka dni przed ślubem Jan. Oświadczył jej wówczas ponuro:

„Szczęście, które jest budowane na cudzym nieszczęściu, jest bardzo kruche...”

Teraz Wanda stwierdziła, że jego przepowiednia sprawdziła się. Zaledwie w sześć miesięcy po ślubie owdowiała, a dziecko, które nosi w łonie zostało sierotą...

I znów kołatało jej w umyśle podejrzenie, że Jan osobiście urzeczywistnił swą przepowiednię, że swą morderczą ręką rozbił jej gniazdko szczęścia. Był to przecież jedyny człowiek, który miał żal do Józefa; był przecież jedynym człowiekiem, któremu bezwiednie Józef zadał wielki ból...

Po pogrzebie dalsza i bliższa rodzina Józefa udała się do mieszkania starego Biernackiego. Wuj Józefa, który przyjechał na pogrzeb z Kielc, wysoki mężczyzna o atletycznej budowie, zaczął wypytywać się o Jana.

— A więc tym ptaszkiem jest ten osobnik? I Józef kolegował się z takim jegomościem? Kiedy go aresztowano?

— Znam dobrze Janka — wtrącił jeden ze stryjecznych braci Józefa. Znam go nawet bardzo dobrze i nie mogę dać temu wiary, że on dokonał tego strasznego czynu... aby własnego kolegę...

— W dzisiejszych czasach jednak wszvstko

jest możliwe... — smutno kiwał głową Biernacki. — Ale czy Janek? Wydaje mi się to nieprawdopodobne... Jest to taki spokojny młodzieniec... Nigdy nie słyszałem, aby mówił podniesionym głosem...

— A ja wam mówię, że cicha woda brzegi rwie... — odezwała się ciotka Józefa, kobieta pokazanej tuszy. Przecież mówią, że chciał zmusić Józefa do zerwania z Wandą... No, a Józef nie chciał... Dziewczyna podobała mu się... Młodzieniec ten żywił nienawiść do Józefa, aż w końcu wywabił go z mieszkania... i zgładził...

— Na to miał się zdobyć Jan Siwek? Nie, nigdy w to nie uwierzę... — zawołał styjeczny brat Józefa.

— Nic nie można wiedzieć, za nikogo nie można w dzisiejszych czasach ręczyć... — wtrąciła się do rozmowy stara Biernacka... — Zresztą, co mi za różnica, kto go zabił... Najważniejsze jest to, że mój jedynak nie żyje...

— A co mówi policja, — dopytywał się wuj z Kielc. — Że właśnie zrobił to ten Jan?

Nagle otworzyły się drzwi do celi. Na progu pojawił się strażnik, który oświadczył: — Na przesłuchanie! No, szybciej!..

— Kto wie? — westchnął ciężko Biernacki. — Kto wie, może on jest niewinny.

— O gdyby umarli potrafili mówić, — rzekł wuj z Kielc — wówczas cała sprawa z miejsca byłaby wyjaśniona!..

Wanda wtulona w kąt kanapy, nie odzywała się słowem. Rozmowa ta wyprowadzała ją z równowagi. Pragnęła teraz znaleźć się sama w mieszkaniu i rzewnie płakać nad swym gorzkim losem...

Najbardziej denerwował ją wuj z Kielc. Przejmował ją nawet strachem. Nagle uświadomiła sobie, dlaczego przypomniała sobie, że ma on pewne podobieństwo do grabarza, który spuszczał trumnę Józefa do grobu.

— A co ty powiesz, Wandziu? — zwrócił się wuj z Kielc do Wandy. — Przecież ty na pewno lepiej wiesz od innych. Czy ten Jan jest naprawdę tak wielkim łotrem?

— O niczym nie mam pojęcia — odparła Wanda i zatopiwszy twarz w dłoń, rozplakała się...

Jan Siwek siedział w nawpół ciemnej pojedynczej celi na Pawiaku i zastanawiał się nad swoim losem. Nie mógł tego wszystkiego pojąć i zdawało się mu, że to jakiś koszmarny sen...

Siedzi w więzieniu oskarżony o zbrodnię? On, znany ze swego łagodnego usposobienia? Nie, był to tylko zły, dreczący sen...

Nagle otworzyły się drzwi do celi. Na progu pojawił się strażnik, który oświadczył:

— Na przesłuchanie! No, szybciej!..

Jan poczuł, jak krew uderza mu do twarzy.

— Mam znowu iść na przesłuchanie — rzekł półgłosem. — Czego chcą ode mnie? Jestem przecież niewinny! O niczym nie mam pojęcia!

Strażnik roześmiał się zjadliwie i rzekł:

— Wszyscy mówicie w ten sposób, wszyscy twierdzicie, że jesteście niewinni. W sąsiedniej celi siedzi również ptaszek jak ty... Posłał na tamten świat swą żonę... I on również powtarza z uporem, że jest niewinny... No prędzej, nie ma czasu na rozmowy, idziemy!..

Jan szcząkał zębami. Z trudem powłóczył nogami i szedł tak wolnym krokiem przed siebie, że dozorca musiał go popychać, zrzędząc przy tym gniewnie

— Co u licha, czy udajesz chorego, czy z siebie aż tak wielką łamaga!

Arogancki sposób zachowania strażnika, jeszcze bardziej zmieszał Jana i jeszcze bardziej przybliżył go na duchu. Przed oczyma wirowały mu zielone i czerwone kręgi. Szedł jak lunatyk, nic nie widząc dookoła siebie.

Na dziedzińcu więziennym stała karetka zaprzężona w dwa konie... Jana wpakowano do wnętrza. Wyczuł ludzi dokoła siebie, ale nie mógł rozróżnić ich twarzy, ponieważ przez gęsto zakratowane okienko z trudem przenikało światło do wozu.

— Czego chcą ode mnie? — ciężko westchnął. — Dlaczego znęcają się nade mną w tak okrutny sposób?

— Hej ty — pociągnął go ktoś za rękaw — za co siedzisz? Widzę cię po raz pierwszy...

Powoli oczy Jana przywykły do półmroku panującego w karetce i ujrzał na ławce obok siebie jegomościa o gładko wygolonej głowie i twarzy pokrytej piegami.

— Nie wiem... Jestem niewinny... — odparł Jan.

— Wszyscy jesteśmy niewinni, cha, cha, cha... — roześmiał się jegomość o gładko ogolonej głowie. — Jeśli nie złapie się ciebie za rękę, to jesteś niewinny. Rozumiesz?.. No, jak wielką sumę gwizdałeś? Czy chociaż opłacało się?

Jan nic nie odpowiedział.

— A to ci książę! Nie wypada mu mówić ze mną — mruknął więzień. A przecież jestem tobie równy, obaj gnijemy w kryminale...

— Powiedziałem przecież, że jestem niewinny... — odparł szeptem Jan.

— Jak widzę, frajer z ciebie — rzekł jegomość o gładko wygolonej głowie.

— Cha, cha, cha... Jest to frajer!.. — usłyszał Jan kilka głosów. — Oderwano go od maminego fartucha, cha, cha, cha...

Jan odczuł paniczny strach. Zdawało mu się, że ci ludzie rzucają się na niego i zaczną go dusić.

(Dalszy ciąg jutro).

Na zdjęciu — niedawno spuszczonej na wodę w dokach angielskich nowy transatlantyk polski motorowiec M-S „Sobieski”. Wzbogacił on tonaż naszej floty handlowej

Wystawa grafików

W lokalu Miłośników Sztuki w Parku Miejskim pan Wojewoda kielecki Dr. Władysław Dziadosz dokonał otwarcia Wystawy Ruchomej Grafiki i Malarstwa zorganizowanej przez młodych artystów.

Organizacja ta egzystuje od 1932 r. Dokonała ona już 4-krotnie tego rodzaju imprez i obejmuje całą Polskę.

Tym razem na całość wystawy składają się prace starszego pokolenia artystów malarzy i grafików z końca XIX i XX-go stulecia. Znajdziemy tam prace: Skoczylasa, Slendzińskiego, Weiss Pruszkowskiego, Jarockiego, Olgi Boznańskiej, Zofii Stryjeńskiej, Zofii Stankiewiczowej, Łopińskiego, Krzyżanowskiej i Skotnickiego.

Kierownikiem wystawy jest art. malarz p. Stefan Chmielarski.

Wszystkie prace są na wysokim poziomie artystycznym i zasługują na to, aby nimi zainteresowały się sfery kulturalne społeczeństwa kieleckiego.

O ile jednak wystawa ma być udostępniona dla młodzieży szkolnej, duże zastrzeżenia budzą akty żeńskie Weiss i męskie Slendzińskiego.

Trudno żyć kulturalnie bez
RADIOODBIORNIKA

TELEFUNKEN
Najnowsze modele tych aparatów do nabycia w sklepie Elektrowni Kielce, ul. Sienkiewicza 59.

Czy jesteś już Członkiem L. M. K.

Rocznik 1936
EXPRESU CODZIENNEGO 5 gr.
KUPIMY
Zgłoszenia: Kielce, ul. Sienkiewicza Nr 32, Kielecki Express Codzienny

Kina kieleckie:

Czwartek: Tango Notturmo
Piątek: Miłość w kajdanach
Sobota: Książę X
Casino: Zgrzeszyłam

BAR i RESTAURACJA BRISTOL

Kielce, Sienkiewicza 21 tel. 12-10
Zaprasza dziś na specjalne dania barowe

Maczanka z polędwiczka	50 gr.
Cynadry z kaszą jęczm. i ziem.	40 "
Fasola po bretońsku	40 "
Kiełbasa firmowa	40 gr.
Grzyby w smażeniu	60 gr.
Bigos myśliwski	30 gr.

Ceny niezmiennione od 1935 r.

Odbieramy: słodkie i grzebanne ciasteczka, żelazka, imbiery, kuchenki, grzanki do chleba, poduszki i inne

do nabycia na dogodnych warunkach

w Radomskim T-wie
ELEKTRYCZNYM
Spółka Akc. w Radomiu
ulica Traugutta Nr 53

Przebudowa ul. Młynarskiej

Obecnie są prowadzone intensywne prace przy przebudowie środkowej części ulicy Młynarskiej. Prace obecnie prowadzone dadzą nareszcie połączenie ulicy Piotrkowskiej z Aleją Le-

gionów. Należy zaznaczyć, że roboty prowadzone są bardzo starannie i nie noszą charakteru prac prowizorycznych.

Ze sportu

Pięściarze na ringu

W niedzielę dnia 25 bm pięściarze KS. „Granat” — Kielce rozpoczynają sezon meczów osemką Klubu Sportowego Zakładów Ostrowieckich.

Przypuszczalnie skład zespo-

łu kieleckiego wyglądać będzie następująco: Zawada, Hajduk, Baran II, Kurek II, Kulczycki II, Kulczycki I, Kurek I, Baran I.

Piłkarze K. S. „Granat” w Ostrowcu

Z dniem 18 września rozpoczynają piłkarze kieleccy jesienią rundę rozgrywek piłkarskich o mistrzostwo kl. „A” Podokręgu Kieleckiego.

Drużyna miejscowego KS. „Granat” wyjeżdża do Ostrowca, celem rozegrania meczu z tamtejszym KSZO.

„Granat” wyjedzie w najmniejszym składzie co wywoła-

ło w Ostrowcu zrozumiałe zainteresowanie u miejscowych sportowców.

Kupon ulgowy „K. Expressu Codz.”
okazicielowi kasa wyda bilet ulgowy w cenie 75 gr. na wszystkie miejsca w „CZWARAKU”

Wystawa-Targi w Sosnowcu

W Sosnowcu, pod egidą OZN. powstał komitet Tar-

Kupon „K. Expressu Codziennego”
upoważnia do otrzymania w kasie kina „Palace” w Kielcach biletu w cenie 75 gr. na wszystkie miejsca

gów - Wystawy. Impreza ta zakrojona na wielką skalę projektowana jest w r. 1938.

Tereny pod wystawę już są przygotowane, jest również częściowe urządzenia stoisk.

Komitet ma zwrócić się oficjalnie do wojewody kieleckiego dr. Dziadosza o przyjęcie protektoratu nad Wystawą.

Kupon „K. Expressu Codziennego”
upoważnia do otrzymania ulgowego biletu w cenie 75 gr. do kina „Casino” na wszystkie miejsca z wyjątkiem łóż.

Złóż ofiarę na F. O. N.

Furmanka bod samochodem

Na szosie Cmielów — Ostrowiec w pow. opatowskim zderzył się samochód prowadzony przez Ozycha Henryka z furą, którą jechał Czuba Tomasz.

W samochodzie zostały wybite 6 szyb i lekko ska-

leczony pasażer Łazarczyk Henryk, natomiast Czuba jest uszkodzony przez skałeczenie konia i uszkodzenie wozu.

Winą wypadku ponosi Czuba, jest on krótkowzroczny i głuchy.

Numer akt Km. 334/37

OBWIESZCZENIE o licytacji nieruchomości

Komornik Sądu Grodzkiego w Chmielniku Stanisław Gajek, mający kancelarię w Chmielniku, ul. Pierackiego Nr 45, na podstawie art. 676 i 679 k.p.c. obwieszcza, że dnia 20 października 1938 r. o godz. 10 rano w Sali Posiedzeń Sądu Grodzkiego w Chmielniku odbędzie się sprzedaż w drodze publicznej licytacji nieruchomości składającej się z działki gruntu o obszarze 8 ha 5235 metrów kwadratowych, położonej w Kolonii Drużnia, pow. stopnickiego posiadającej wieczystą księgę hipoteczną pod nazwą Kolonia Drogna D., zapisaną na planie w rejestrze pomiarowym pod Nr 26 i 26a, składającej się z 2 kawałków ziemi pod nazwą:

1) „Kolonia” obszaru około 8 ha, 2) „Łąka” obszaru 5235 metrów kwadratowych. Na nieruchomości tej stoi dom mieszkalny drewniany, kryty gontem o 2 izbach, 1 sieni, 1 spiżarni w dobrym stanie, stodoła drewniana z 2 przystawkami kryta słomą o 2 zapolach i 1 boisku w lichym stanie, chlewy murowane z kamieniem, kryte słomą w średnim stanie, piwnica nakryta słomą i 1 studnia murowana z kamienia do czerpania wody systemem korbowym, podwórko ogrodzone sztachetami drewnianymi, a nadto 1 koń wałach, 1 krowa, 1 jałówka, 1 buhaj, 1 wóz z deskami i drabinkami, 1 plug żelazny, 2 bronie i sieczkarnia ręczna, która stanowi własność Jana i Barbiny małżonków Słopieckich.

Na nieruchomości tej ciąży dług w kwocie 7.335 zł. 13 gr. oprócz kosztów i procentów, a nadto ciężar zaległości podatkowej, których wysokość zostanie podana do wiadomości w dniu licytacji.

Granice nieruchomości i szczególne dane co do ziemi i budynków, podane są w opi-

nie nieruchomości z dnia 20 czerwca 1938 r.

Nieruchomość ta ma urządzoną księgę hipoteczną przechowywaną przy Sądzie Okręgowym w Kielcach.

Powyższa nieruchomość została oszacowana umownie na sumę 12.600 zł. Sprzedaż zaś rozpocznie się od ceny wywołania 9.450 zł.

Licytant przystępujący do przetargu powinien złożyć rękojmię w gotówce w kwocie 1260 zł. albo w takich papierach wartościowych bądź książeczkach wkładowych, instytucji, w których wolno umieszczać fundusze małoletnich i że papiery wartościowe przyjęte będą w wartości 1/4 części ceny giełdowej. Przy licytacji będą zachowane ustawowe warunki licytacyjne, o ile dodatkowym publicznym obwieszczeniem nie będą podane do wiadomości warunki odmienne. Że prawa osób trzecich nie będą przeszkodą do licytacji i przysądzenia własności na rzecz nabywcy bez zastrzeżeń jeżeli osoby te przed rozpoczęciem przetargu nie złożą dowodu, że wniosły powództwo o zwolnienie nieruchomości lub jej części od egzekucji i że uzyskały postanowienie właściwego Sądu, nakazujące zawieszenie egzekucji; że w ciągu ostatnich 2-ech tygodni przed licytacją wolno oglądać nieruchomość w dni powszednie od godziny 8-iej do 18-iej, akta zaś postępowania egzekucyjnego można przeglądać w Sądzie Grodzkim.

Dnia 7 września 1938 r.

Tanio

i skutecznie

Ogłaszajcie się w dziale drobnych ogłoszeń K. E. C.

Uprzejmie zawiadamiamy, że

Drukarnia p.f. „St. Święcki”

została PRZENIESIONA z ulicy Sienkiewicza Nr 13 na ul. BODZENTYŃSKĄ 35 (obok targowicy końskiej)

Polecając się nadal łaskawym względem naszej Klienteli pozostajemy

Z poważaniem
Drukarnia p. f. „St. Święcki”
Kielce, ul. Bodzentyńska 35.

Prenumerata miesięczna „Kieleckiego Expressu Codziennego” łącznie z odnośnikiem do domu lub przesyłką pocztową w całym kraju 2 zł. 50 gr.
Ceny ogłoszeń: Za 1 wiersz milimetrowy w 1 szpalcie w tekście str. I-za 50 gr. za tekst str. VIII 40 gr., Ogłoszenia drobne 11 gr. za słowo. Ogłoszenia matrymonialne w dziale „drobnych” 20 gr. za słowo. Komunikaty i wzmianki 1 zł. od wierszy komunikatów bezpłatnych nie umiarsza się. Za treść ogłoszeń redakcja nie odpowiada.